

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

**Міністерство розвитку
громад, територій та
інфраструктури України**

Щодо проекту регуляторного акта

У Державній регуляторній службі України (далі – ДРС) на опрацюванні знаходиться проект наказу Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України «Про затвердження Порядку уповноваження класифікаційного товариства (визнаної організації) на здійснення нагляду за виконанням на морських судах вимог, встановлених законодавством України та міжнародними договорами України у сфері торговельного мореплавства» (далі – проект наказу), разом з додатками, поданий листом Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України від 27.05.2023 № 4453/46/14-23.

Під час розгляду проекту наказу до ДРС надійшов лист Громадської спілки «Асоціація морських агентств України» від 15.06.2023 № 04/06 (копія листа додається) із пропозиціями та зауваженнями до проекту наказу, положення якого, на їх думку, потребує суттєвого доопрацювання.

Звертаємо увагу розробника на те, що одним із ключових принципів державної регуляторної політики, визначених вимогами статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), є принцип прозорості та врахування громадської думки, який передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Державна регуляторна служба України

№ 2439/20-23 від 20.06.2023

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D0400000088690000BAEF0100

Дійсний: з 13.06.2023 14:27:07 по 13.06.2024 14:27:07

Також, відповідно до вимог статті 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», всі зауваження та пропозиції до проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

З огляду на вищевикладене, з метою дотримання зазначених вимог Закону, пропонуємо здійснити об'єктивний розгляд зазначеного листа та проінформувати адресанта і ДРС про результати розгляду.

Додатково повідомляємо, що розгляд проекту призупинено до моменту отримання проекту наказу, доопрацьованого з урахуванням зауважень, або листа з обґрунтуванням щодо відхилення зауважень.

Додаток на 8 арк.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

Вих. № 04/06 від 15.06.2022

**Міністерство розвитку громад,
територій та інфраструктури України**

Міністерство економіки України

Державна регуляторна служба України

*Щодо проекту наказу Мінінфраструктури
«Про затвердження Порядку уповнова-
ження класифікаційного товариства
(визнаної організації) на здійснення нагляду
за виконанням на морських суднах вимог,
встановлених законодавством України та
міжнародними договорами України у сфері
торговельного мореплавства»*

Громадська спілка «Асоціація морських агентств України» (далі — ГС «АМАУ») звертається стосовно проекту наказу «Про затвердження Порядку уповноваження класифікаційного товариства (визнаної організації) на здійснення нагляду за виконанням на морських суднах вимог, встановлених законодавством України та міжнародними договорами України у сфері торговельного мореплавства» (далі — Проект Порядку), опублікованого¹ для громадського обговорення 29 травня 2023 року на веб-сайті Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України (далі — Мінінфраструктури, Розробник).

Компанії-члени ГС «АМАУ» детально проаналізували Проекту Порядку та хочуть звернути Вашу увагу на те, що його положення не в повній мірі відповідають чинному законодавству і міжнародним договорам України та законодавству ЄС з огляду на наступне.

1. Підпунктами 1-4 пункту 1 розділу II Проекту Порядку пропонується встановити, що визнана організація, яка має намір здійснювати конвенційну сертифікацію суден, повинна відповідати таким критеріям:

«1) бути юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України або бути іноземною юридичною особою, з представництвом, до сфери повноважень якого відноситься надання послуг українським суднам та їх судовласникам, зокрема на території України;

1 <https://mtu.gov.ua/news/34352.html>

2) мати протягом останніх трьох років досвід з проведення не менше десяти первісних, щорічних, періодичних оглядів суден та оглядів для поновлення суднових документів;

3) мати протягом останніх трьох років досвід з розгляду та оцінки проектної та технічної документації з побудови, обладнання, ремонту не менше десяти суден різних типів;

4) мати інспекторів, інший кваліфікаційний адміністративний та технічний, персонал, підготовлений відповідно до вимог частини 4 та Додатку 1 до RO Code, а також дослідницький персонал необхідні для суден в обсязі делегованих повноважень. Мати матеріально-технічну базу, необхідну для виконання делегованих повноважень, зокрема здійснення огляду українських суден в українських та іноземних портах».

В пункті 3 статті 5 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/15/ЄС від 23 квітня 2009 року про загальні правила та стандарти для організацій, які здійснюють перевірку та огляд суден, і для відповідної діяльності морських адміністрацій (далі – Директива 2009/15/ЄС) зазначено, що угода чи еквівалентний правовий механізм **може** передбачати вимогу, щоб визнана організація мала місцеве представництво на території держави-члена, від імені якої вона виконує обов'язки, зазначені у статті 3. Місьцеве представництво з правосуб'єктністю, що підпадає під дію законодавства держави-члена та перебуває під юрисдикцією її державних судів, відповідає такій вимозі.

Слід звернути особливу увагу, що відповідно до статті 4 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 391/2009 від 23 квітня 2009 року про загальні правила та стандарти для організацій, що здійснюють перевірку та огляд суден (далі – Регламент № 391/2009), визнання надається відповідній юридичній особі, яка є головною особою всіх юридичних осіб, що входять до складу визнаної організації. Визнання охоплює всі юридичні особи, які сприяють тому, щоб ця організація забезпечувала покриття своїх послуг у всьому світі.

Враховуючи те, що укладання угоди з Адміністрацією судноплавства на уповноваження фактично є інструментами допуску класифікаційних товариств на український ринок, то, на переконання компаній-членів ГС «АМАУ», подібні обмежувальні критерії до визнаних організацій мають встановлюватися законами, а не наказом Мінінфраструктури.

Відповідно до частини четвертої статті 12 Господарського кодексу України (далі — ГК України) обмеження щодо здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом.

Вимоги щодо обов'язкової реєстрації визнаною організацією представництва на території України належить до сфери регулювання податкових та зовнішньоекономічних відносин.

Згідно зі статтею 92 Конституції України виключно законами України визначаються правові засади і гарантії підприємництва, засади зовнішніх зносин, зовнішньоекономічної діяльності. Виключно законами України встановлюються система оподаткування, податки і збори.

Так, відповідно до пункту 14.1.193 Податкового кодексу України з метою оподаткування термін "постійне представництво" включає, зокрема, надання послуг нерезидентом (крім послуг з надання персоналу), у тому числі консультаційних, через співробітників, найнятих ним для таких цілей, якщо така діяльність провадиться (в рамках одного проекту або проекту, що пов'язаний з ним) в Україні протягом періоду або періодів, загальна тривалість яких становить більш як 183 дні у будь-якому дванадцятимісячному періоді.

Отже, якщо визнана організація, будучи нерезидентом, надаватиме послуги українському судновласнику на території України, то вона повинна буде зареєструвати постійне представництво в Україні. Якщо ж визнана організація обслуговуватиме українські судна лише на території іноземних держав, то запропонована Проектом Порядку вимога щодо обов'язкової реєстрації постійного представництва на території України буде надмірною та суперечитиме чинному законодавству.

Стосовно досвіду визнаної організації і вимог до персоналу та матеріально-технічної бази хочемо звернути увагу на те, що хоча ІМО та Регламент № 391/2009 висувають вимоги щодо того, що визнана організація повинна бути здатна документально підтвердити великий досвід в оцінюванні проектів та побудови торговельних суден і має бути завжди укомплектована значною кількістю адміністративного, технічного, допоміжного та дослідницького персоналу, однак затвердження таких вимог наказом Мініфраструктури може потенційно призвести до їх скасування в майбутньому за заявою (скаргою) учасників ринку. На переконання експертів ГС «АМАУ», з урахуванням положень статті 12 ГК України та пункту 8 частини першої статті 92 Конституції України, вимоги (критерії), яким повинні відповідати класифікаційні товариства (визнанні організації), мають встановлюватися законом.

З огляду на вищезазначене вважаємо встановлення саме Проектом Порядку вимог щодо досвіду визнаних організацій та обов'язкової реєстрації представництва на території України таким, що не відповідає Конституції та законам України.

2. Підпункт 9 пункту 1 розділу II Проекту Порядку, який вимагає від визнаної організації *«забезпечити відсутність можливості виконання посадових обов'язків інспекторів у інших визнаних організаціях за сумісництвом»*, суперечить пункту 1 частини В додатку I до Регламенту № 391/2009, де зазначено наступне:

«Визнана організація повинна надавати свої послуги по всьому світу, використовуючи інспекторів, що працюють виключно на неї, або, у виняткових і належно виправданих випадках, інспекторів, що працюють на інші визнані організації».

Отже, законодавство ЄС дозволяє інспекторам працювати за сумісництвом у кількох визнаних організаціях у виняткових і належно виправданих випадках. Розробник передбачив такі випадки в пункті 6.2 додатку 2 до Проекту Порядку (текст угоди), однак, як зазначено вище, Проект Порядку містить протилежні вимоги. Вважаємо за доцільне виправити цю невідповідність.

Крім того, всупереч пункту 6 частини А додатку I до Регламенту № 391/2009, Проект Порядку не містить заборони щодо зайняття інспекторами, найнятими визнаною організацією, посад у судноплавних або суднобудівних компаніях, та наявності комерційного відношення до виготовлення, обладнання, ремонту суден та їх експлуатації.

3. Пунктом 11 частини Б додатку I до Регламенту № 391/2009 встановлено, що *«визнана організація повинна дозволяти представникам адміністративних органів та іншим заінтересованим особам брати участь у розробці своїх правил та процедур»*. Водночас в розділі 11 додатку 2 Розробник пропонує надати можливість брати участь у розробці правил і процедур лише Адміністрації судноплавства, не залучаючи інших заінтересованих осіб.

4. Відповідно до преамбули Проекту Порядку, його розроблено на виконання статті 22 Кодексу торговельного мореплавства України, якою встановлено, що контроль (моніторинг) за здійсненням уповноваженими класифікаційними товариствами (визнаними організаціями) нагляду за виконанням на українських суднах

вимог, встановлених законодавством України та міжнародними договорами України у сфері торгового мореплавства, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері морського транспорту.

Згідно з пунктом 1 Положенням про Державну службу морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України (далі — КМУ) від 6 березня 2022 р. № 212, Державна служба морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства України (Адміністрація судноплавства) є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства.

В абзаці другому пункту 1 розділу IV Проекту Порядку зазначено, що контроль (моніторинг) здійснюється відповідно до умов двосторонніх угод.

Водночас нормами цього розділу передбачається здійснення контролюючим органом, а саме Адміністрацією судноплавства, таких заходів:

- затвердження кожного року програми та планів перевірок визнаних організацій (пункт 7);
- проведення планових та позапланових заходів (пункт 6);
- визначення випадків проведення позапланових перевірок (пункт 8);
- складення відповідного акту за результатами перевірок (пункти 11-13);
- створення контролюючим органом комісії щодо проведення перевірок (пункт 6).

Згідно з абзацами другим та третім статті 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [далі - Закон про нагляд (контроль)], державний нагляд (контроль) – це діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища;

заходи державного нагляду (контролю) - планові та позапланові заходи, які здійснюються у формі перевірок, ревізій, оглядів, обстежень та в інших формах, визначених законом.

Тобто, положення розділу IV Проекту Порядку за своїм змістом свідчать саме про здійснення Адміністрацією судноплавства заходів державного нагляду (контролю) відносно класифікаційних товариств (визнаних організацій).

В частині другій статті 2 Закону про нагляд (контроль) перелічено сфери, на які дія цього Закону не розповсюджується. В цьому переліку відсутній контроль (моніторинг) за здійсненням уповноваженими класифікаційними товариствами (визнаними організаціями) нагляду за виконанням на українських суднах вимог, встановлених законодавством України та міжнародними договорами України у сфері торгового мореплавства.

Окремо наголошуємо на тому, що статтею 2 Закону про нагляд (контроль) встановлено, що дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері безпеки торговельного мореплавства і судноплавства на внутрішніх водних шляхах (у частині нагляду (контролю) за суднами). Відповідно до пункту 1 розділу IV Проект Порядку «Адміністрація судноплавства здійснює контроль (моніторинг) за відповідністю визнаної організації вимогам (критеріям), встановленим цим Порядком, та виконанням

нею зобов'язань за двосторонньою угодою». Отже, об'єктом такого контролю (моніторингу) є не судно, а саме визнана організація, тому, на переконання експертів ГС «АМАУ», такий контроль не може бути виведений з-під дії Закону про нагляд (контроль).

З огляду на вищезазначене компанії-члени ГС «АМАУ» наголошують на необхідності приведення положень розділу IV Проекту Порядку у відповідність до Закону про нагляд (контроль).

5. Підпунктом 8 пункту 1 розділу II Проекту Порядку передбачено, що визнана організація та класифікаційне товариство повинні бути вільними від конфлікту інтересів, що підтверджується відсутністю фінансової залежності та (або) ділового зв'язку з суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у сфері побудови, (пере)обладнання, ремонту суден та їх експлуатації, а також відсутністю приватного інтересу майнового та (або) немайнового характеру посадових осіб суб'єкта господарювання у сфері, в якій вони виконують свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття рішень. Проте КМУ було видано розпорядження від 24 жовтня 2018 року № 863-р «Про передачу державних підприємств, установ та організацій до сфери управління Державної служби морського та річкового транспорту», за яким Державне підприємство «Класифікаційне товариство «Регістр судноплавства України» (далі – РСУ) було передано до сфери управління Адміністрації судноплавства. Тобто, положення Проекту Порядку насамперед свідчать про наявність потенційного конфлікту інтересів між Адміністрацією судноплавства та РСУ у відповідності до положень Закону України «Про запобігання корупції», у зв'язку з чим потребують узгодження з чинним законодавством у частині недопущення штучного звуження на підзаконному рівні понятійних ознак конфлікту інтересів виключно до взаємовідносин між суб'єктами господарювання.

6. Відповідно до пункту 1 розділу III Проекту Порядку класифікаційне товариство, яке має намір стати визнаною організацією, звертається до Мінінфраструктури із заявою за формою згідно з додатком 1 до Проекту Порядку, до якої додає документи за переліком, наведеним у цьому додатку.

Водночас експерти ГС «АМАУ» зауважують, що Проект Порядку не містить вичерпного переліку документів, які класифікаційне товариство має подати для укладення двосторонньої угоди. Так, відповідно до пункту 2 розділу III Проекту Порядку, *«у разі необхідності Адміністрація судноплавства має право запитувати у класифікаційного товариства додаткові документи (виключно для підтвердження відповідності класифікаційного товариства вимогам, що наведені у пункті 1 розділу II цього Положення)»*.

Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 23.01.2020 року № 1-р/2020² зазначає, що юридичну визначеність слід розуміти через такі її складові елементи: чіткість, зрозумілість, однозначність норм права; право особи у своїх діях розраховувати на розумну та передбачувану стабільність існуючого законодавства та можливість передбачати наслідки застосування норм права (легітимні очікування).

Пропонуємо встановити юридичну визначеності стосовно **вичерпного** переліку документів, які необхідно подати класифікаційному товариству для укладення відповідної угоди з Адміністрацією судноплавства.

7. Відповідно до пункту 1 розділу IV Проекту Порядку Адміністрація судноплавства здійснює контроль (моніторинг) за відповідністю визнаної організації

2 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-20#Text>

вимогам (критеріям), встановленим цим Порядком та виконанням нею зобов'язань за двосторонньою угодою.

Розділом 18 додатку 2 до Проекту Порядку пропонується встановити, що двостороння угода може бути розірвана за ініціативою однієї зі Сторін (як ВО, так і Адміністрації судноплавства) за умови надсилання другій Стороні письмового повідомлення не пізніше ніж за три місяці до дати дострокового припинення двосторонньої угоди. Відповідно до пункту 5 розділу III Проекту Порядку Адміністрація судноплавства ухвалює рішення про розірвання двосторонньої угоди у випадку не усунення визнаною організацією недоліків, зазначених у акті планової або позапланової перевірки, у зазначений в цьому акті строк.

Як зазначено вище в цьому листі, РСУ належить до сфери управління Адміністрації судноплавства. Відповідно до пункту 7 частини першої статті 6 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» уповноважені органи управління відповідно до покладених на них завдань проводять моніторинг фінансової діяльності, зокрема виконання показників фінансових планів підприємств, що належать до сфери їх управління та вживають заходів до поліпшення їх роботи.

На переконання експертів ГС «АМАУ», за таких обставин контроль (моніторинг) Адміністрацією судноплавства за відповідністю інших ніж РСУ визнаних організацій вимогам (критеріям), встановленим цим Порядком, та виконанням повноважень, передбачених двосторонньою угодою, буде **упередженим та необ'єктивним.**

8. На думку експертів ГС «АМАУ», підхід до процедури уповноваження класифікаційних товариств, встановлений Проектом Порядку, суперечить законодавству ЄС.

01 вересня 2017 року набрала чинності Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі — Угода про асоціацію), ратифікована Законом України від 16.09.2014 №1678-VII.

Відповідно до статті 138 Угоди про асоціацію, Україна узгоджує своє законодавство, у тому числі адміністративні, технічні та інші норми у сфері міжнародного морського транспорту з відповідними нормами, прийнятими Стороною ЄС, в тій мірі, в якій таке законодавче наближення сприятиме цілям лібералізації, взаємному доступу на ринки Сторін і руху пасажирів та вантажів.

Згідно з Концепцією Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, схваленої Законом України від 21 листопада 2002 року № 228-IV, адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу - це поетапне прийняття та впровадження нормативно-правових актів України, розроблених з урахуванням законодавства Європейського Союзу.

Законодавство Європейського Союзу складається з:

- Договору про заснування Європейського економічного співтовариства 1957 року, Договору про заснування Європейського товариства по атомній енергії 1957 року, Єдиного європейського акта 1986 року, Маастрихтського договору 1992 року, Амстердамського договору 1997 року, Ніццького договору 2000 року, з наступними змінами та доповненнями;

- регламентів, директив, рішень та інших актів нормативного характеру, які приймаються інститутами Європейського Союзу;

- міжнародних договорів, однією із сторін яких є Європейське співтовариство (Європейський Союз);

- рішень Суду Європейського співтовариства, в яких дається офіційне тлумачення відповідних правових норм.

З визначення терміну “*визнана організація*”, встановленого пунктом “g” статті 2 Директиви 2009/15/ЄС витікає, що держава - член ЄС може делегувати повноваження з конвенційної сертифікації виключно визнаним організаціям, схваленим Європейською комісією у порядку, визначеному Регламентом № 391/2009.

На цей час, Європейською комісією схвалено 12 класифікаційних товариств, перелік яких опубліковано в Official journal of the European Union від 08 липня 2017 року³, а саме:

- American Bureau of Shipping (ABS);
- Bureau Veritas SA — Registre international de classification de navires et d’aeronefs (BV);
- China Classification Society (CCS);
- Croatian Register of Shipping (CRS);
- DNV GL AS;
- Indian Register of Shipping (IRS);
- KR (Korean Register);
- Lloyd’s Register Group LTD (LR);
- Nippon Kaiji Kyokai General Incorporated Foundation (ClassNK);
- Polish Register of Shipping (PRS);
- RINA Services S.p.A.;
- Russian Maritime Register of Shipping (RS) [*піднав під дію санкцій ЄС відповідно до рішення Ради ЄС від 6 жовтня 2022 року № 2022/1909*⁴].

PCY не включений до цього переліку.

Таким чином, для цілей повної гармонізації законодавства України з вимогами ЄС та забезпечення виконання цих вимог, угода про делегування повноважень з PCY може бути укладена виключно у разі визнання цього класифікаційного товариства Європейською комісією у порядку, визначеному Регламентом № 391/2009.

З урахуванням вищезазначеного, а також в інтересах України та українського судновласника, на переконання експертів ГС «АМАУ», Проект Порядку має містити положення щодо того, що Адміністрація судноплавства повинна звернутися до класифікаційних товариств, визнаних Європейською комісією відповідно до Регламенту № 391/2009 (окрім тих, на які накладено санкції відповідно до Закону України «Про санкції») з проханням розглянути можливість надання Україні, як державі прапора, відповідних послуг та укласти з Адміністрацією судноплавства двосторонню угоду. Тобто, ініціатива щодо укладання двосторонніх угод має виходити від Адміністрації судноплавства, а не від класифікаційного товариства.

9. Відповідно до статті 1 Закону України «Про засади державної регуляторної політики» аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) – це документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб’єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

Водночас, Розробник Проекту Порядку підготував АРВ без урахування всієї необхідної інформації, передбаченої Законом України «Про засади державної

³ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d18101d0-639c-11e7-b2f2-01aa75ed71a1/language-en>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022D1909&from=EN>

регуляторної політики» та Методикою проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженою постановою КМУ від 11 березня 2004 року № 308, що, у свою чергу, не доводить відповідність Проекту Порядку принципам державної регуляторної політики.

На початку підготовки АРВ при визначенні проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, у розділі I доцільно було б визначити основні групи та внутрішні підгрупи, на які впливає ця проблема.

Зокрема, укладання двосторонньої угоди передбачає можливість для судновласника вибору послуг на конкурентному ринку, які він може отримати від різних визнаних організацій. Натомість в АРВ взагалі не проводиться оцінка впливу від прийняття Проекту Порядку на господарську діяльність судновласника, а також жодним чином не аналізуються ризики втрати податкових надходжень від судновласників – експлуатантів українських суден.

З огляду на вищезазначене ГС «АМАУ» просить доопрацювати Проєкт Порядку з урахуванням наведених в цьому листі зауважень

Виконавчий директор

Ксенія ПІДРУЧНА